

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/12/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6623201294
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6623201294.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Snopčokovej a členov senátu JUDr. Jána Auxta a JUDr. Evy Dzúrikovej, v právnej veci žalobcu: A. B., so sídlom C. XXXX/X, D., IČO: XX XXX XXX, právne zastúpeného AK Antol, s. r. o., so sídlom Hviezdoslavova 546/14, Pezinok, IČO: 47 257 024, proti žalovanému C. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom F. XXX, G., právne zastúpený Mgr. Michalom Kurnotom, advokátom, so sídlom Pál'ovská 400/5, Žaškov, IČO: 53 423 992, o nahradenie prejavu vôle, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 16C/21/2023-117 zo dňa 25.10.2023, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Lučenec č. k. 16C/21/2023-117 zo dňa 25.10.2023 m e n í tak, že žalobu v celom rozsahu z a m i e t a .

II. Žalobca j e p o v i n n ý zaplatiť náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania žalovanému v rozsahu 100 % v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým rozhodne o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. nahradil súhlas žalovaného k uzatvoreniu kúpnej zmluvy o prevode spoluvlastníckeho podielu v znení:

Kúpna zmluva uzatvorená podľa § 588 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len zmluva) uzatvorená medzi predávajúcim: C. E., G. E., narodený XX.XX.XXXX, r.č. XXXXXX/XXXX, trvalý pobyt F. XXX, XXX XX G. (ďalej len predávajúci) a kupujúcim A., B., IČO: XX XXX XXX, so sídlom C. XXXX/X, XXX XX D. (ďalej len kupujúci), (predávajúci a kupujúci budú v ďalšom texte spoločne označení ako zmluvné strany).

1 Predmet zmluvy

1.1 Predávajúci je podielovým spoluvlastníkom s veľkosťou spoluvlastníckeho podielu 2/9 k pozemku zapísanému v katastri nehnuteľností vedenom Okresným úradom D., odborom katastrálnym pre obec G., k.ú. G., evidovanému na liste vlastníctva číslo XXXX ako parcela registra „E“, parcelné číslo XXXX/X o výmere 97 886 m², druh pozemku: lesný pozemok.

1.2 Predmetom prevodu vlastníckeho práva podľa tejto zmluvy je spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 2/9 k nehnuteľnosti špecifikovanej v bode 1.1 tohto článku.

1.3 Predávajúci touto zmluvou predáva/prevádza na kupujúceho za kúpnu cenu uvedenú v článku 2 bod 2.1 tejto zmluvy spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 2/9 k pozemku špecifikovanému v bode 1.1 tohto článku tejto kúpnej zmluvy.

1.4 Kupujúci touto zmluvou kupuje/nadobudne za kúpnu cenu uvedenú v článku 2 bod 2.1 tejto zmluvy spoluvlastnícky podiel predávajúceho vo veľkosti 2/9 k pozemku špecifikovanému v bode 1.1 tohto článku tejto zmluvy do svojho podielového spoluvlastníctva.

2 Kúpna cena a platobné podmienky

2.1 Zmluvné strany sa dohodli, že kúpna cena za prevádzaný spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnosti špecifikovanej v článku 1 bod 1.1 je stanovená ich dohodou na sumu, ktorá predstavuje cenu vo výške 20 centov/ m², slovom dvadsať eurocentov za jeden meter štvorcový, to znamená úhrnom za prevod spoluvlastníckeho podielu, ktorému zodpovedá 21 752,44 m², je kúpna cena vo výške 4 350,50 Eur (slovom štyritisícristopäťdesiat eur a päťdesiat eurocentov), (len kúpna cena).

2.2 Zmluvné strany sa dohodli, že kúpna cena za touto zmluvou prevádzaný spoluvlastnícky podiel na predmetnej nehnuteľnosti bude kupujúcim predávajúcemu zaplatená v hotovosti v plnej sume 4 350,50 Eur (slovom štyritisícristopäťdesiat eur a päťdesiat eurocentov) pri podpise tejto zmluvy.

3 Prevod a nadobudnutie vlastníckeho práva

3.1 Návrh na vklad vlastníckeho práva podľa tejto zmluvy do katastra nehnuteľností vedeného príslušným Okresným úradom, katastrálny odbor (ďalej len návrh na vklad) podajú zmluvné strany bez zbytočného odkladu po podpise zmluvy. Zmluvné strany sa zaväzujú poskytnúť si navzájom súčinnosť potrebnú pre podanie návrhu na vklad a/alebo v konaní o tomto návrhu. Návrh na vklad môže podať každá zo zmluvných strán aj samostatne.

3.2 Zmluvné strany sa zaväzujú poskytnúť si navzájom súčinnosť potrebnú pre podanie návrhu na vklad a/alebo v konaní o tomto návrhu. Správny poplatok spojený s prevodom a vkladom vlastníckeho práva v prospech kupujúceho do príslušného katastra nehnuteľností uhradí kupujúci.

3.3 Vlastnícke právo k spoluvlastníckemu podielu na prevádzanej nehnuteľnosti špecifikovanej v článku 1 bod 1.1 tejto kúpnej zmluvy so všetkými ním súvisiacimi právami a povinnosťami nadobúda kupujúci povolením vkladu vlastníckeho práva v prospech kupujúceho do katastra nehnuteľností vedeného Okresným úradom D., katastrálny odbor podľa tejto zmluvy.

3.4 V prípade, ak Okresný úrad D., katastrálny odbor z akýchkoľvek dôvodov preruší konanie o návrhu na vklad, sú zmluvné strany povinné v lehote určenej v rozhodnutí Okresného úradu D., katastrálneho odboru o prerušení katastrálneho konania uskutočniť všetky právne úkony potrebné k odstráneniu nedostatkov, pre ktoré došlo k prerušeniu konania o návrhu na vklad a zároveň bezodkladne podať dodatok k už podanému návrhu na vklad alebo odstrániť iné vady návrhu na vklad alebo zmluvy.

4 Odovzdanie a prevzatie nehnuteľnosti

4.1 Zmluvné strany sa dohodli, že dotknutá nehnuteľnosť v príslušnom spoluvlastníckom podiele sa považuje za odovzdanú a prevzatú kupujúcim dňom podpisu tejto zmluvy všetkými zmluvnými stranami. Podpis osobitného preberacieho protokolu sa nevyžaduje.

5 Spoločné a záverečné ustanovenia

5.1 Zmluvné strany sa dohodli, že právne vzťahy, ktoré nie sú upravené touto zmluvou sa budú spravovať ustanoveniami zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov.

5.2 Túto zmluvu možno meniť alebo doplniť výlučne iba v písomnej forme, a to očíslovanými dodatkami odsúhlasenými oboma zmluvnými stranami.

5.3 Táto zmluva sa vyhotovuje v štyroch vyhotoveniach s platnosťou originálu, z ktorých jedno vyhotovenie obdrží predávajúci, jedno kupujúci a dva budú určené pre potreby vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností.

vyhovujúce rozhodnutie súdu nahradí v tomto prípade chýbajúci zmluvný prejav nadobúdateľa, 3) uspokojí sa s tým, že mu zostáva predkupné právo zachované, avšak už voči nadobúdateľovi (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo/122/2009). Súd mal z nesporných skutočností preukázané, že uzatretím kúpnej zmluvy zo dňa XX.XX.XXXX medzi žalovaným a pôvodnými spoluvlastníkmi došlo k porušeniu predkupného práva žalobcu podľa § 140 Občianskeho zákonníka k podielom pôvodných spoluvlastníkov pozemku. Pôvodní spoluvlastníci neponúkli ostatným spoluvlastníkom pozemku (teda aj žalobcovi) možnosť odkúpiť ich spoluvlastnícke podiely pred ich prevodom na žalovaného. Nebolo tvrdené a ani preukázané, že by išlo o prevod spoluvlastníckych podielov pôvodných spoluvlastníkov pozemku v prospech blízkych osôb podľa § 116 a 117 Občianskeho zákonníka. Žalobcovi podľa názoru súdu patrilo právo na odkúpenie (resp. nahradenie prejavu vôle) celého prevedeného spoluvlastníckeho podielu pôvodných spoluvlastníkov. Teda nie len časti, ktorá pripadá k pomeru jeho spoluvlastníckeho podielu. Z hypotézy § 140 Občianskeho zákonníka vyplýva, že oprávnený spoluvlastník má právo odkúpiť prevedený spoluvlastnícky podiel podľa pomeru k veľkosti jeho podielu na spoločnej veci len v prípade, ak sa oprávnení spoluvlastníci nedohodnú o spôsobe realizácie predkupného práva. Zákon tak prioritizuje dohodu spoluvlastníkov o výkone predkupného práva, ktorú je podľa názoru súdu potrebné rešpektovať. V dohode sa spoluvlastníci môžu dohodnúť, že predkupné právo bude využité len niektorým z nich, bez ohľadu na princíp majority. Túto dohodu však musia uzatvoriť všetci dotknutí spoluvlastníci nehnuteľnosti. Súd nenašiel relevantný právny dôvod, pre ktorý by nemal rešpektovať dohodu žalobcu a druhého spoluvlastníka zo dňa XX.XX.XXXX, podľa ktorej si nároky z porušeného predkupného práva má žalobca uplatniť na celý spoluvlastnícky podiel žalovaného. Právnu úpravu § 140 Občianskeho zákonníka, t. j. možnosť dohody spoluvlastníkov o spôsobe výkonu predkupného práva je podľa názoru súdu potrebné aplikovať aj na prípady z porušenia predkupného práva. Teda, keď nedošlo k splneniu ponukovej povinnosti pôvodných spoluvlastníkov podľa § 605 Občianskeho zákonníka. Nielen na prípady, keď k splneniu ponukovej povinnosti došlo. Súd sa nestotožnil so závermi judikatúry najvyšších súdnych autorít (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/91/2008), podľa ktorej ak nedošlo k uskutočneniu ponuky podľa § 605 Občianskeho zákonníka, tak dohoda spoluvlastníkov podľa § 140 Občianskeho zákonníka pri porušení predkupného práva nie je možná. Z dôvodu, že ak judikatúra vylúčila aplikáciu prvej vety ustanovenia § 140 Občianskeho zákonníka (možnosť dohody spoluvlastníkov) nemalo by sa potom rovnako aplikovať ani pravidlo uvedené v druhej vete (možnosť požadovať kúpu len pomernej časti spoluvlastníckeho podielu). V názore judikatúry najvyšších súdnych autorít súd nenašiel žiaden vecný argument, prečo došlo k uprednostneniu len jednej z dvoch hypotéz totožnej právnej normy. Najmä keď splnenie prvej hypotézy (existencia dohody) vylučuje druhú (pomerný výkup podľa veľkosti spoluvlastníckych podielov). Podľa súdu, neprihliadanie na vôľu dotknutých spoluvlastníkov pri uplatňovaní nároku z porušenia predkupného práva vytvára pre nich neisté právne prostredie a núti ich k nehospodárnemu konaniu. Ak by súd nepripustil dohodu spoluvlastníkov ako v danej veci, bol by druhý spoluvlastník nútený rovnako ako žalobca podať žalobu, v ktorej by požadoval vykúpenie pomerného spoluvlastníckeho podielu od žalovaného, aby tým zabránil vstupu tretej osoby do ich spoluvlastníckeho vzťahu. Prípadne až potom takto získaný podiel by prevádzal na žalobcu. To však pre neho môže byť nehospodárne. Je potrebné rešpektovať vôľu dotknutých spoluvlastníkov, ktorí sa rozhodli, že porušené predkupné právo (aj za nich) si uplatní len jeden spoluvlastník, ktorý nadobudne celý podiel. Súd sa priklonil k judikatúre Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22 Cdo 809/2015 zo dňa 08.09.2015 (v ktorej je citovaná aj ďalšia judikatúra k veci), podľa ktorej predkupné právo spoluvlastníkov, ktorí podiel nechcú vykúpiť, prirastie ostatným spoluvlastníkom. To platí aj v prípade, keď predávajúci spoluvlastník poruší predkupné právo viacerých spoluvlastníkov a niektorí z nich dajú najavo, že nárok z porušenia predkupného práva si nechcú uplatniť. Dokonca podľa rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu ČR nie je ani potrebné, aby bola o neuplatnení uzatvorená dohoda; postačí, keď spoluvlastník dá zreteľne, hoci aj konkludentne, najavo, že predkupné právo uplatniť nechce. V tejto súvislosti súd poukázal na nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 341/07 zo dňa 01.07.2008, podľa ktorého: „Súd môže, ba dokonca sa musí od doslovného znenia právneho textu odchýliť v prípade, keď to zo závažných dôvodov vyžaduje účel zákona, systematická súvislosť alebo požiadavka ústavne súladného výkladu zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov (čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky). V takýchto prípadoch sa musí zároveň vyvarovať svojvôle (arbitrážnosti) a svoju interpretáciu právnej normy musí založiť na racionálnej argumentácii.“ Súd tiež poukázal na dielo Baraka, podľa ktorého „sudca zohráva dôležitú úlohu v zákonodarnom projekte, t. j. vykladá zákony. Tie nemožno aplikovať, pokiaľ nie sú vyložené. Sudca môže dodať zákonu nový, dynamický význam, ktorý sa usiluje preklenúť medzeru medzi zákonom a životom meniacej sa reality bez toho, aby sa zmenil daný zákon. Zákon síce zostáva taký aký bol, ale mení sa jeho význam, lebo súd mu dal nový význam, ktorý zodpovedá novým spoločenským potrebám. Súd plní svoju úlohu ako mladší

partner v legislatívnom projekte.“ (Barak, A. Sudca v demokracii, 1. vydanie, Bratislava: Kalligram, spol. s r.o., 2016, s. 33). Súd tiež uviedol, že sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu SR, uvedenej v rozsudku sp. zn. 2 Cdo 91/2008 zo dňa 12.05.2009. Procesnú prípustnosť tohto odklonu odôvodňuje právny názorom, podľa ktorého: „Súd v prvom rade poukazuje na to, že právna teória i súdna prax rozoznávajú dva základné typy záväznosti rozhodnutí najvyššieho súdu a to záväznosť kasačnú (inštančnú, t.j. v tej istej veci) a záväznosť precedenčnú (judikatórnu); kým v prípade tzv. kasačnej záväznosti je súd nižšieho stupňa vždy povinný pri nezmenených skutkových a právnych okolnostiach veci bezvýhradne akceptovať právny názor najvyššieho súdu vyjadrený v zrušujúcom rozhodnutí, v prípade tzv. precedenčnej záväznosti existuje možnosť, aby všeobecný súd rôzneho stupňa (ne)reflekoval právne závery najvyššieho súdu tým, že v dobrej viere predostrie konkurujúce úvahy a začne s konkrétnym rozhodnutím najvyššieho súdu zmysluplný právny dialóg (porovnaj napríklad uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/155/2011 zo dňa 21.12.2011); v tomto prípade vo svojej podstate argumentačnej záväznosti sa môže súd nižšieho stupňa odkloniť od príslušného súdneho rozhodnutia (rozhodnutí) najvyššieho súdu za predpokladu predloženia kritickkej konfrontácie jeho dôvodov, podľa ktorých sa nemohol v obdobnej skutkovej a právnej situácii s predmetným rozhodnutím stotožniť; tento prístup sa preto nepovažuje za porušenie princípu právnej istoty.“ (uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/410/2014 zo dňa 14.05.2014). Vo vzťahu k skutkovým odlišnostiam prípadu súd tiež uviedol, že v predmetnej veci bola dohoda spoluvlastníkov uzavretá pred začatím sporu (nie v jeho priebehu) a medzi žalobcom a druhým oprávneným spoluvlastníkom (a nie jeho právnym nástupcom po porušení predkupného práva, ako tomu bolo v judikovanom prípade). Za osobitný dôvod je potrebné považovať aj to, že druhý oprávnený spoluvlastník bol pôvodne žalobcom v spore. Rozhodol sa svoje predkupné právo neuplatniť v prospech žalobcu. Prejavil tým svoju vôľu, podľa ktorej mal záujem, aby sa podiel žalobcu zväčšil aj na jeho úkor. Súd vyhodnotil procesnú obranu žalovaného o výkone práva žalobcu v rozpore s dobrými mravmi ako nedôvodnú. Žalobca uplatnil nárok na prevod spoluvlastníckeho podielu žalovaného za totožných podmienok, za akých ho žalovaný získal. Skutočnosť, že kúpna cena bola stanovená jednotne za všetky spoluvlastnícke podiely pôvodných spoluvlastníkov k viacerým nehnuteľnostiam, nemôže byť na ťarchu žalobcu. Bol to žalovaný, kto si s pôvodnými spoluvlastníkmi dojednal jednotnú kúpnu cenu za všetky prevádzané spoluvlastnícke podiely. Ak cena prevádzaných podielov k predmetnému pozemku bola vyššia, pretože nehnuteľnosť má všeobecne vyššiu hodnotu, v čase prevodu z toho potom ťažil tiež žalovaný. Preto v následnom spore so žalobcom nemôže oprávnené túto skutočnosť namietat. Súd vyhláseným výrokom nepozmenil jednotlivé náležitosti kúpnej zmluvy, na ktorej došlo k nahradeniu prejavu vôle žalovaného. V súlade so súdnou praxou len gramaticky preformuloval prvú vetu výroku, keď namiesto navrhovaného znenia „súd nahrádza súhlas žalovaného k uzatvoreniu kúpnej zmluvy ....“ výrok rozsudku znie: „súd nahrádza súhlasný prejav žalovaného s uzavretím kúpnej zmluvy....“ Takto preformulovaný výrok rozhodnutia jednoznačne definuje, že sa nahrádza súhlasný prejav vôle žalovaného s uzavretím zmluvy v zmysle § 229 CSP, čo bolo obsahom podanej žaloby. Súd pri zmene prvej vety výroku postupoval v súlade právnym názorom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7 Cdo/268/2019, R 14/2021, t. j. je vecou súdu, aby v zmysle zásady iura novit curia podal správnu právnu kvalifikáciu uplatňovaného nároku.

1.2 O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu vo veci. Žalobca bol v spore úspešný v celom rozsahu. Preto súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia súdneho úradníka o výške trov konania. Rozhodnutie o výške trov konania súd vydá po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP).

2. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný. Namietal, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP) a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP). V konkrétnostiach namietal, že zmluva o prevode nehnuteľností podľa výroku nezodpovedá zmluve, ktorá bola uzatvorená medzi pôvodným vlastníkom a žalovaným. Odlišnosti sa týkajú najmä čl. I. až III., ktoré sú koncipované úplne inak. V zmluve podľa rozsudku absolútne absentujú dojednania podľa čl. IV. pôvodnej zmluvy – ide o dojednania o „kvalite“ prevodu a tiež vzájomné ubezpečenia zmluvných strán o podstatných skutočnostiach; ich absencia v zmluve podľa výroku napadnutého rozsudku je zásadná skutočnosť. V zmluve podľa rozsudku absentuje aj dojednanie o vzájomnej súčinnosti strán sporu v prípade, ak dôjde k zastaveniu katastrálneho konania,

absentuje splnomocnenie na opravu chýb v písaní podľa čl. V. ods. 6 pôvodnej zmluvy. Žalovaný berie do úvahy, že za určitých okolností je nevyhnutné vykonať určité zmeny oproti zmluve uzatvorenej s predchádzajúcim vlastníkom, avšak k takým zmenám by sa malo pristúpiť iba v prípade, ak na to existujú dôležité dôvody hodné osobitného zreteľa. Žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa v tomto prípade neboli naplnené. Súd nahradil prejav vôle žalovaného na zmluve, ktorá je v dôležitých bodoch odlišná od zmluvy, ktorú predtým žalovaný uzatvoril s pôvodným vlastníkom.

Žalovaný v odvolaní namietal, že vydanie rozsudku je prekvapivé, nakoľko súd prvej inštancie sám uviedol, že (bod 8.) „bolo následne na žalobcov, aby preukázal, či v kúpnej zmluve boli dodržané rovnaké podmienky kúpy spoluvlastníckeho podielu oproti kúpnej zmluve, ktorou došlo k porušeniu jeho predkupného práva“. Poukázal na to, že súd prvej inštancie v rámci predbežného právneho názoru uviedol: „V prípade, ak má súd nahradzovať prejav vôle v kúpnej zmluve, súd nie je oprávnený, keďže ide o nahradenie prejavu vôle, vstupovať do tej formulácie, nie je oprávnený nič z nej vypustiť, nič doplniť. Je to výsostne k dispozícii žalobcu. V tomto prípade si je potrebné uvedomiť, že už keď sa nahrádza prejav vôle, nie na to, že ponúkam Ti odkúpenie môjho podielu, ale už sa nahrádza prejav vôle, že uzatváram kúpnu zmluvu, tak kúpna zmluva musí byť rovnocenná k podmienkam, ktoré boli dohodnuté v tej prevodnej zmluve, ktorou došlo k porušeniu predkupného práva. V tomto prípade to nezodpovedá, pretože tá rovnocennosť tam nie je v prečítaní v obsahu kúpnej zmluvy rovnaká. Čiže z tohto hľadiska zatiaľ súd nepovažuje žalobu za dôvodnú, pretože nie je splnená podmienka rovnocennosti vykúpenia, resp. uzatvorenej kúpnej zmluvy, ktorú má súd rozhodnutím, resp. nahradiť prejav vôle na tom rozhodnutí a zmluvy, ktorá bola uzavretá“. Hoci následne došlo k zmene žaloby a pripusteniu zmeny žaloby, nie je zachovaná rovnocennosť práv, povinností a vyhlásení zmluvných strán vo výroku napadnutého rozsudku oproti pôvodnej zmluve. Za týchto okolností mal súd žalobu zamietnuť. Žalovaný poukázal na to, že táto argumentácia sa nevzťahuje na to, že súd preformuloval žalobcom navrhnutý výrok „súd nahrádza súhlas žalovaného k uzatvoreniu kúpnej zmluvy...“ upravil na „súd nahrádza súhlasný prejav žalovaného s uzavretím kúpnej zmluvy...“.

Žalovaný v odvolaní ďalej namietal, že súd sa odchyľil od doterajšej rozhodovacej praxe. Súd posúdil dohodu o výkone predkupného práva uzatvorenú medzi spoločnosťou A. B. a spoločnosťou I. B. ako platnú dohodu, hoci bola uzatvorená bez predchádzajúcej ponuky pôvodného vlastníka na uzatvorenie zmluvy (bez splnenia ponukovej povinnosti). Súd sám uviedol, že sa týmto odchyľil od doterajšej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu SR v rozsudku 2Cdo/91/2008, podľa ktorého, ak nedošlo k uskutočneniu ponuky podľa § 605 Občianskeho zákonníka, tak dohoda spoluvlastníkov podľa § 140 Občianskeho zákonníka pri porušení predkupného práva nie je možná. Podľa žalovaného neexistuje dôvod na to, aby sa súd od uvedenej rozhodovacej praxe odchyľil a jeho závery nie sú správne. Správnym právnym posúdením je, že vzhľadom na to, že nedošlo k ponuke predkupného práva, tak Dohoda o výkone predkupného práva je neplatná. V zmysle ustálenej rozhodovacej praxe každý spoluvlastník má právo domáhať sa nárokov z porušenia predkupného práva len vo vzťahu k príslušnému podielu pomerne podľa miery (veľkosti) jeho spoluvlastníckeho práva. V tomto prípade to znamená, že žalobca sa môže domáhať iba prevodu podielu 1/2 z 2/9 (t.j. iba 1/9) na príslušnom pozemku. Keďže žalobca uplatnil podanou žalobou nárok na 2/9 (nie na 1/9) a nenavrhoval ani alternatívny petit ohľadom podielu 1/9 a keďže súd nie je oprávnený dopĺňať ani opravovať žalobcom navrhnutý petit, bol tu daný dôvod na to, aby súd žalobu zamietol. Nakoľko tak neurobil, rozhodol nesprávne a je tu daný dôvod na to, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne. Ďalej namietal, že súd mal v prvom rade posúdiť prípustnosť podanej žaloby, keď žalovaný v konaní pred súdom prvej inštancie (vyjadrenie zo dňa 03.07.2023) uviedol, že konanie žalobcu je v rozpore s dobrými mravmi, keďže jeho konanie primárne nesmeruje k tomu, aby uplatňoval svoje práva a nároky, ale aby „robil zle“ žalovanému. Cieľom žalobcu nebolo a nie je uplatňovanie nárokov, ale zneužitie do úvahy pripadajúcej možnosti uplatniť určité nároky, aby tým poškodil žalovaného tvrdiac, že toto skutkové tvrdenie žalobcom popreté nebolo a táto skutočnosť je z toho dôvodu nesporná, preto mal súd na ňu prihliadať a následne na tom základe žalobu v súlade s čl. 5 Civilného sporového poriadku odmietnuť. Uviedol, že vo vyjadrení zo dňa 03.07.2023 poukázal aj na to, že žalobcovia uplatňovali rovnaký nárok, ako uplatnil v tomto konaní už súdnom konaní vedenom Okresným súdom Lučenec pod sp. zn. 16C/69/2022. V uvedenom konaní žalobcovia vzali žalobu späť, čo možno považovať za vzdanie sa predkupného práva (a teda nemožno s úspechom sa svojho práva následne dovolávať). S uvedeným sa súd prvej inštancie vôbec nevysporiadal, pričom uvedené je dôvodom na to, aby žaloba bola zamietnutá. Navrhoval, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil, uznesením podanú žalobu odmietol a konanie zastavil alebo napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne.

3. Žalobca sa k podanému odvolaniu žalovaného písomne nevyjadril.

4. V dôsledku odvolania žalovaného proti rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým žalobe žalobcu vyhovel, krajský súd ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario, keď odvolací súd podľa § 219 ods. 3 CSP a za použitia ustanovenia § 378 ods. 1 CSP oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a webovej stránke Krajského súdu v Banskej Bystrici v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, pričom vo veci nebolo potrebné nariaďovať pojednávanie podľa § 385 ods. 1 CSP z dôvodu, že nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie postupom podľa § 384 ods. 1 a 2 CSP a nevyžadoval to ani dôležitý verejný záujem, rozsudok súdu prvej inštancie postupom v zmysle § 388 CSP zmenil tak, ako je to uvedené v enunciate tohto rozsudku, keďže preskúmaním veci dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci pri viazanosti skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie, je potrebné postupom podľa § 388 CSP zmeniť, keďže nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie ani na jeho zrušenie.

5. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie ani na jeho zrušenie.

6. Odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav a dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny predpis, ale ho nesprávne interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie v súdenej veci správne zistil skutkový stav veci, avšak vyvodil nesprávne právne závery vo vzťahu k uplatnenému nároku – nahradenia súhlasu žalovaného k uzatvoreniu kúpnej zmluvy o prevode spoluvlastníckeho podielu, ktorého sa žalobca voči žalovanému domáhal z dôvodu, že bolo porušené predkupné právo žalobcu, ako podielového spoluvlastníka pozemku evidovaného na LV č. XXXX, pozemok parc. reg. „E“, parc. č. XXXX/X o výmere 97,886 m², lesný pozemok nachádzajúci sa v k. ú. G. z dôvodu, že žalobcovi nebola pôvodnými spoluvlastníkmi uskutočnená ponuka na kúpu spoluvlastníckeho podielu. Kúpna zmluva pôvodných spoluvlastníkov J. C. (spoluvlastník podielu o veľkosti 1/9 v pomere k celku) a K. C. (pôvodná spoluvlastníčka spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 1/9 v pomere k celku) bola so žalovaným uzavretá dňa XX.XX.XXXX, pričom žalobca v žalobe tvrdil existenciu dohody o výkone predkupného práva medzi žalobcom a spoločnosťou I. B. so sídlom D., C. XXXX/X, ako spoluvlastníkov predmetnej nehnuteľnosti, ktorú uzavreli dňa XX.XX.XXXX. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalobu, ktorou sa pôvodne žalobca 1/ A. B. so sídlom D., C. XXXX/X a žalobca 2/ I. B. so sídlom D., C. XXXX/X domáhali nahradenia prejavu vôle žalovaného tak, že v právnom postavení predávajúceho uzatvára so žalobcom 1/ v právnom postavení kupujúceho kúpnu zmluvu s obsahom, ktorý tvorí návrh rozsudového výroku, pričom následne žalobca 2/ spoločnosť I. B. v rámci predbežného prejednávania sporu dňa 04.09.2023 zobral žalobu späť, súd prvej inštancie uznesením č. k. 16C/21/2023 – 73 zo dňa 04.09.2023 konanie o žalobe žalobcu 2/ proti žalovanému zastavil (výrok I.). Žalobcovi 2/ uložil povinnosť zaplatiť žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu o výške trov konania (výrok II.), uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 06.10.2023. Následne žalobca A. B. písomným podaním zo dňa 22.09.2023 navrhol zmenu žaloby podľa § 139 CSP, súd prvej inštancie uznesením č. k. 16C/21/2023 – 113 zo dňa 13.11.2023 pripustil zmenu žaloby, uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 29.11.2023.

6.1 Odvolací súd k najzásadnejšej námietke žalovaného, že súd prvej inštancie sa odchýlil od doterajšej rozhodovacej praxe s poukazom na názor Najvyššieho súdu SR vyslovený v rozhodnutí NS SR sp. zn. 2Cdo/91/2008 s poukazom na to, že aj súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že sa odchýlil od doterajšej rozhodovacej praxe, ktorú „zaviedol“ NS SR v rozsudku 2Cdo/91/2008, uvádza, že túto odvoláciu námietku považuje za dôvodnú. Odvolací súd uvádza, že z ustanovenia § 140 Občianskeho zákonníka (ďalej len O.z.) vyplýva, že v prípade, ak sa spoluvlastnícky podiel prevádza, majú spoluvlastníci predkupné právo, ibaže ide o prevod blízkej osobe (§ 116, § 117 O.z.). Ak sa spoluvlastníci nedohodnú o výkone predkupného práva, majú právo vykúpiť podiel pomerne podľa veľkosti podielov. Podľa ustanovenia § 603 ods. 3 O. z., ak sa predkupné právo porušilo, môže sa oprávnený buď od nadobúdateľa domáhať, aby mu vec ponúkol na predaj, alebo mu zostane predkupné právo zachované. Podľa ustanovenia § 40a O. z., ak ide o dôvod neplatnosti právneho úkonu podľa ustanovení § 49a, § 140, § 145 ods. 1, § 479, § 589 a § 701 ods. 1 O. z., považuje

sa právny úkon za platný, pokiaľ sa ten kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti právneho úkonu nedovolá. Odvolací súd poukazuje na to, že ustanovenie § 140 O. z. neobsahuje ďalšiu právnu úpravu vecného predkupného práva a na tieto právne vzťahy je potrebné aplikovať právnu úpravu o predkupnom práve (zmluvnom predkupnom práve upravenom v ustanoveniach § 602 až 606 O. z.). Predkupné právo podielových spoluvlastníkov je zákonným predkupným právom v zmysle ustanovenia § 140 O. z.. V rámci predkupného práva v zmysle § 140 O. z. má spoluvlastník právo kúpiť vec od iného spoluvlastníka, ak tento iný spoluvlastník chce svoj spoluvlastnícky podiel previesť, pričom má svoj spoluvlastnícky podiel ponúknuť oprávnenej osobe. V súlade s ustálenou súdnou praxou, spoluvlastník, ktorý je oprávnený z predkupného práva v zmysle § 140 O. z., má pri porušení povinnosti zo strany spoluvlastníka, ktorý je povinný z predkupného práva na výber, či a) sa bude žalobou domáhať vyslovenia relatívnej neplatnosti zmluvy o prevode podielu zo spoluvlastníka na tretiu osobu (v zmysle § 40a O. z.), b) bude sa domáhať voči nadobúdateľovi (tretej osobe ako singulárnemu právnenému nástupcovi pôvodného podielového spoluvlastníka), aby mu nadobudnutý spoluvlastnícky podiel ponúkol na kúpu za rovnakých podmienok, za ktorých ich kúpil od pôvodného podielového spoluvlastníka; ak nadobúdateľ jeho výzve nevyhoví, má oprávnený spoluvlastník právo domáhať sa na súde žalobou voči nadobúdateľovi, aby bol nahradený prejav vôle nadobúdateľa; žalobe vyhovujúce rozhodnutie súdu nahradí v tomto prípade chýbajúci zmluvný prejav nadobúdateľa, c) uspokojí sa s tým, že mu zostáva predkupné právo, avšak už voči nadobúdateľovi. Zákon v uvedených ustanoveniach ponecháva oprávnenému spoluvlastníkovi voľbu, či vôbec, prípadne ktoré z týchto riešení zvolí (viď. rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo/122/2009). Iba v prípade, že ide o prevod blízkej osobe, predkupné právo ostatní spoluvlastníci nemajú.

Pokiaľ žalovaný v odvolaní namietal odklon súdu prvej inštancie od právneho názoru Najvyššieho súdu SR, vysloveného konkrétne v rozhodnutí 2Cdo/91/2008 je táto námietka žalovaného dôvodná. Odvolací súd v súlade s názorom vysloveným Najvyšším súdom SR v rozhodnutí 2Cdo/91/2008 uvádza, že žalobca má nárok len na pomernú časť podielov podľa veľkosti jeho vlastného spoluvlastníckeho podielu; nemá nárok aj na pomernú časť podielu ďalšieho podielového spoluvlastníctva spoluvlastníka, a to konkrétne obchodnej spoločnosti I. B. so sídlom D., a to aj napriek tej okolnosti, že spoločnosť I. B. so sídlom D., pôvodne žalobca 2/ sa domáhal nahradenia prejavu vôle žalovaného vo vzťahu k žalobcovi 1/ spoločnosti A. B. so sídlom D. a tiež napriek existencii dohody o výkone predkupného práva uzavretej dňa XX.XX.XXXX, t.j. po uzavretí kúpnej zmluvy pôvodnými podielovými spoluvlastníkmi so žalovaným, vychádzajúc z názoru najvyššieho súdu v rozhodnutí sp. zn. 2Cdo/91/2008 zo dňa 12.05.2009, v ktorom najvyšší súd okrem iného vyslovil názor, že dohodu obídených spoluvlastníkov nemožno považovať za dohodu v zmysle § 140 Občianskeho zákonníka o výkone predkupného práva, pretože takúto dohodu mohli spoluvlastníci uzavrieť iba po splnení ponukovej povinnosti (ku ktorej v danom prípade nedošlo) v súlade s § 605 Občianskeho zákonníka. S prihliadnutím na odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie vo vzťahu k odklonu od rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/91/2008, preskúmaním veci odvolací súd nezistil dôvody, pre ktoré by sa súd prvej inštancie mal odkloniť od názoru vysloveného najvyšším súdom, pričom odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že v zmysle čl. 2 ods. 2 základných princípov CSP je možné legitímne očakávať rozhodnutie sporu v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít. Pojem ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu definoval Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/6/2017, v ktorom uviedol, že „ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu je vyjadrená predovšetkým v stanoviskách alebo rozhodnutiach najvyššieho súdu, ktoré sú ako judikáty publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR. Do tohto pojmu možno zaradiť aj prax vyjadrenú opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach najvyššieho súdu alebo dokonca aj jednotlivo v doposiaľ nepublikovanom rozhodnutí, pokiaľ niektoré, neskôr vydané (nepublikované) rozhodnutia najvyššieho súdu názory obsiahnuté v skoršom rozhodnutí nespochybnili, príp. tieto názory akceptovali a vecne na ne naviazali“. Rovnaké stanovisko zaujal Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 3Cdo/211/2017 alebo v uznesení sp. zn. 3Cdo/170/2018. Do ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu treba zahrnúť aj rozhodnutia publikované v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk vydávané Najvyšším súdom ČSSR, Najvyšším súdom ČR a Najvyšším súdom SR v dobe do 31.12.1992, ako aj rozhodnutia uverejnené v Zborníkoch stanovísk, správ o rozhodovaní súdov a súdnych rozhodnutí Najvyšších súdov ČSSR, ČR a SSR vydaných SEVT Praha v rokoch 1974 a 1986 pokiaľ sú stále použiteľné (najmä z hľadiska ich súladu s hodnotami demokratického právneho štátu) a neboli prekonané neskoršou judikatúrou (R 71/2018). Pokiaľ súd prvej inštancie v odôvodnení poukázal na judikatúru Najvyššieho súdu ČR s poukazom na to, že sa k tejto judikatúre prikláňa, odvolací súd uvádza, že pod pojem ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu nemožno zahrnúť rozhodnutia súdov Českej republiky s výnimkou vyššie uvedeného obdobia.

Odvolačný súd poukazuje na to, že predkupné právo podľa § 140 O. z. má vecno-právny charakter, vzniká zo zákona a predpokladom jeho existencie je existencia spoluvlastníckeho vzťahu. V prípade, že spoluvlastník má záujem svoj spoluvlastnícky podiel previesť na iného, má povinnosť svoj podiel ponúknuť spoluvlastníkovi, resp. spoluvlastníkom, s výnimkou prípadu prevodu blízkej osobe. Jedným z právnych dôsledkov porušenia predkupného práva (ktoré odvolací súd už uvádzal vyššie) je za aplikácie ustanovenia § 603 ods. 3 O. z. právo domáhať sa od nadobúdateľa spoluvlastníckeho podielu, aby mu vec (podiel) ponúkol na predaj. Ak nadobúdateľ oprávnenému spoluvlastníkovi, ktorého predkupné právo bolo porušené, spoluvlastnícky podiel neponúkne na kúpu dobrovoľne, môže sa takýto podielový spoluvlastník domáhať nahradeniu prejavu vôle nadobúdateľa rozhodnutím súdu. Súd pri rozhodovaní je však limitovaný vymedzením uvedeným v zákonom ustanovení, umožňujúcim iba pomerné vykúpenie podielu spoluvlastníka podľa veľkosti spoluvlastníckych podielov, pričom ani teologickým výkladom druhej vety § 140 O. z. podľa názoru odvolacieho súdu nemožno dospieť k záveru, ktorý vyslovil súd prvej inštancie, že spoluvlastník, ktorý prejavil záujem o nadobudnutie prevádzaného podielu, má z titulu zákonného predkupného práva k dispozícii aj podiel ďalšieho podielového spoluvlastníka (celkovo v súdnej veci podiel o veľkosti 2/9 k celku), pričom v konaní bolo nesporné, že ďalší podielový spoluvlastník vo vzťahu k uplatneniu svojho práva (pôvodný žalobca 2/ spoločnosť I. B. so sídlom D., C. XXXX/X) svoje predkupné právo neuplatnil, nahradenia prejavu vôle sa nedomáhal. Odvolací súd uvádza, že v zmysle vyššie uvedených záverov dovolacieho súdu – Najvyššieho súdu SR v konaní sp. zn. 2Cdo/91/2008, aktívny spoluvlastník (spoluvlastník, ktorý uplatnil svoje predkupné právo) má právo vykúpiť kúpnu zmluvou prevedené spoluvlastnícke podiely len pomerne, len jeho časť pripadajúcu na jeho podiel v pomere k podielom ostatných spoluvlastníkov.

6.2 Vo vzťahu k ostatným tvrdým odvolacím námietkam žalovaného s prihliadnutím na už vyššie uvedené odvolací súd uvádza, že tieto nepovažuje za zásadné odvolacie námietky. Pokiaľ žalovaný namietal, že zmluva o prevode nehnuteľností podľa výroku rozhodnutia súdu nezodpovedá zmluve, ktorá bola uzavretá pôvodnými spoluvlastníkmi so žalovaným, odvolací súd uvádza, že ak sa žalobca domáha nahradenia prejavu vôle nadobúdateľa uzavrieť s ním kúpnu zmluvu, mal by v petite žaloby obsiahnuť text zmluvy vychádzajúci z rovnakých podmienok ako sú v zmluve, ktorou nadobudol vec nadobúdateľ, resp. ktorou bolo porušené predkupné právo žalobcu (3Cdo/81/2016). Spoluvlastník, ktorého predkupné právo bolo porušené je oprávnený domáhať sa voči nadobúdateľovi, aby súd nahradil jeho prejav vôle previesť na žalobcu nadobúdateľom nadobudnutý spoluvlastnícky podiel zmluvou, predmetom ktorej je ten istý podiel na identických nehnuteľnostiach za rovnakú kúpnu cenu, prípadne aj za tých istých vedľajších zmluvných dojednaní. Preskúmaním veci odvolací súd nezistil, že by nebola splnená podmienka (s výnimkou toho istého podielu na identických nehnuteľnostiach – čo odvolací súd už odôvodnil vyššie) rovnakej kúpnej ceny. Vedľajšie zmluvné dojednania boli čiastočne odlišné, avšak pre obsah zmluvy neboli zásadné. Pokiaľ žalovaný namietal zneužitie práva na podanie žaloby žalobcom tvrdiac, že žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 03.07.2023 uviedol skutkové tvrdenie, že žalobca podal žalobu v rozpore s dobrými mravmi z dôvodu, že konanie žalobcu primárne nesmeruje k tomu, aby uplatňoval svoje práva a nároky, ale aby „robil zle“ žalovanému s tvrdením, že sa jedná o skutkové tvrdenie žalovaného, ktoré nebolo žalobcom popreté, odvolací súd uvádza, že toto tvrdenie žalovaného (vo vyjadrení zo dňa 03.07.2023) nemožno považovať za skutkové tvrdenie. Preto súd správne pristúpil k vecnému prejednaniu veci a neodmietol žalobu žalobcov tak, ako sa toho domáhal žalovaný pri aplikácii čl. 2 ods. 2 CSP. Rovnako neobstojí ani tvrdenie žalovaného, že žalobcovia tým, že v predchádzajúcom konaní žalobu vzali späť, možno toto späťvzatie považovať za vzdanie sa predkupného práva a z toho dôvodu sa nemôžu s úspechom svojho práva následne dovolávať. Späťvzatie žaloby nemožno považovať za vzdanie sa predkupného práva obidenými spoluvlastníkmi.

6.3 Žaloba žalobcom bola podaná o nahradenie prejavu vôle, v takomto prípade súd nie je oprávnený zasahovať do textu požadovanej zmluvy; rozsudkom môže len nahradiť prejav vôle žalovaného alebo žalobu zamietnuť. Súd nemôže modifikovať zmluvu za účelom ustálenia spoluvlastníckeho podielu, ktorý by žalobcovi patril (v súdnej veci 1/9 v pomere k celku). S prihliadnutím už na vyššie uvedené, preto z týchto dôvodov žalobu žalobcu odvolací súd zamietol. Odvolací súd považoval za dôvodnú odvolaciu námietku žalovaného vo vzťahu k nesprávnemu právnomu posúdeniu súdom prvej inštancie, ktorý sa pri svojom rozhodnutí odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu SR, odvolaniu žalovaného vyhovel a rozsudok súdu prvej inštancie postupom v zmysle § 388 zmenil a žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol.

7. Podľa § 396 ods. 2 CSP, ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V zmysle citovaných ustanovení odvolací súd rozhodol o náhrade trov

celého konania. Vzhľadom k tomu, že žalovaný bol v spore v celom rozsahu úspešný, neúspešnou stranou sporu bol žalobca, odvolací súd priznal nárok žalovanému na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením postupom v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

8. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaťelom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolaťelom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolaťel v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).